

DELEGATURA UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dn. 09.04.2004r.

RKT-61-15/04/SB

DECYZJA Nr RKT- 22/2004

I Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2003r. Nr 86, poz. 804 z zm. Dz. U. z 2003r. Nr 60, poz. 535 i Dz.U. z 2003r. Nr 170, poz. 1652) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18, poz. 172 z późn. zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, przeciwko „LEVEL” Sp. z o.o., ul. A. Korfantego nr 70, lok. 1, 40-169 Katowice

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

na podstawie art. 23c) ust. 1 w związku z art. 23a) ust. 1 i 2 w/w ustawy **uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów**, praktykę polegającą na stosowaniu w *Regulaminie Szkoły Języków Obcych „LEVEL”* dołączonym do pisma z dnia 22.08.2003r. postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479(45) Kodeksu postępowania cywilnego:

pkt 7 Regulaminu Szkoły Języków Obcych „LEVEL” „Po rozpoczęciu kursu lub zamknięciu list Szkoła nie zwraca opłat bez względu na przyczynę rezygnacji.”

i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.

II Na podstawie art. 23c) ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2003r. Nr 86, poz. 804 z zm. Dz. U. z 2003r. Nr 60, poz. 535 i Dz.U. z 2003r. Nr 170, poz. 1652) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18, poz. 172 z późn. zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, przeciwko „LEVEL” Sp. z o.o., ul. A. Korfantego nr 70, lok. 1, 40-169 Katowice

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

określa się „LEVEL” Sp. z o.o., ul. A. Korfantego nr 70, lok. 1, 40-169 Katowice, środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w celu wykonania nakazu określonego w pkt I sentencji niniejszej decyzji, polegające na zaniechaniu stosowania niedozwolonego postanowienia umownego o którym mowa w pkt 7 Regulaminu zacytowanego w pkt I sentencji:

„Po rozpoczęciu kursu lub zamknięciu list Szkoła nie zwraca opłat bez względu na przyczynę rezygnacji.”

poprzez zaprzestanie wykorzystywania treści przedmiotowego postanowienia w Regulaminie Szkoły Języków Obcych „LEVEL” począwszy od dnia po dacie otrzymania niniejszej decyzji.

III Na podstawie art. 100e ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2003r. Nr 86, poz. 804 z zm. Dz. U. z 2003r. Nr 60, poz. 535 i Dz.U. z 2003r. Nr 170, poz. 1652) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18, poz. 172 z późn. zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, przeciwko „LEVEL” Sp. z o.o., ul. A. Korfantego nr 70, lok. 1, 40-169 Katowice

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

mając na uwadze ważny interes konsumentów nadaje się decyzji w zakresie punktów I i II **rygor natychmiastowej wykonalności.**

IV Na podstawie art. 72 w związku z art. 75 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2003r. Nr 86, poz. 804 z zm. Dz. U. z 2003r. Nr 60, poz. 535 i Dz.U. z 2003r. Nr 170, poz. 1652) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18, poz. 172 z późn. zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, przeciwko „LEVEL” Sp. z o.o., ul. A. Korfantego nr 70, lok. 1, 40-169 Katowice

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

postanawia się zobowiązać „LEVEL” Sp. z o.o., ul. A. Korfantego nr 70, lok. 1, 40-169 Katowice, do poniesienia kosztów niniejszego postępowania w wysokości 25 zł (słownie złotych: dwadzieścia pięć).

Uzasadnienie

W dniu 14.08.2003r. w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej organem antymonopolowym), z urzędu wszczęte zostało postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy „LEVEL” Sp. z o.o., ul. A. Korfantego nr 70, lok. 1, 40-169 Katowice (zwany dalej LEVEL) w umowach zawieranych z konsumentami stosuje postanowienia noszące znamiona niedozwolonych postanowień umownych, o których mowa w kodeksie cywilnym.

W związku z ustaleniami dokonany w trakcie w/w postępowania wyjaśniającego oraz na podstawie analizy uzyskanych dokumentów, w dniu 16.01.2004r. wszczęte zostało postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w związku z podejrzeniem podejmowania przez LEVEL, bezprawnych działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, co może stanowić naruszenie art. 23a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2003r. Nr 86, poz. 804 z zm. Dz. U. z 2003r. Nr 60, poz. 535 i Dz.U. z 2003r. Nr 170, poz. 1652) – zwanej dalej ustawą antymonopolową, poprzez:

stosowanie w *Regulaminie Szkoły Języków Obcych „LEVEL”* dołączonego do pisma z dnia 22.08.2003r. postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479(45) Kodeksu postępowania cywilnego:

pkt 7 Regulaminu Szkoły Języków Obcych „LEVEL” *„Po rozpoczęciu kursu lub zamknięciu list Szkoła nie zwraca opłat bez względu na przyczynę rezygnacji.”*

LEVEL w piśmie z dnia 26.01.2004r. ustosunkowującym się do zarzutu przedstawionego we wszczęciu poinformował, iż w jego opinii, postanowienie uznane za niedozwolone i wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych nie są w żadnym wypadku paralelne z zapisem zawartym w Regulaminie Szkoły Języków Obcych LEVEL. Zapis „Płatność za kurs: Po dokonaniu wpłaty pieniądze nie ulegają zwrotowi” czy „Wstępujący, który odstępuje od umowy przed utworzeniem grupy, traci opłatę wstępną”

mogą sugerować zdaniem LEVEL, iż konsument w żadnym przypadku nie może domagać się zwrotu wpłaconych pieniędzy (nawet po 5 minutach). Natomiast zapis który istnieje w Regulaminie Szkoły Języków Obcych „LEVEL” tj. „Po rozpoczęciu kursu lub zamknięciu list Szkoła nie zwraca opłat bez względu na przyczynę rezygnacji” w żadnym wypadku nie jest równoznaczny z zapisem „Wstępujący który odstępuje od umowy przed utworzeniem grupy traci opłatę wstępną”. Zapis w Regulaminie Szkoły Języków Obcych „LEVEL” wyraźnie sugeruje brak możliwości zwrotu pieniędzy dopiero po zamknięciu list uczestników czyli po utworzeniu się grupy. Dodatkowo w kwestii specyfiki działania Szkoły Języków Obcych, LEVEL poinformował, iż nabór do grup następuje dwa razy w roku, a każda z grup może przyjąć ściśle określoną ilość osób o czym Klient zawsze zostaje poinformowany, jak również taka informacja jest zawarta w ofercie przygotowanej przez Szkołę. W związku z czym rezygnacja któregokolwiek z Klientów w trakcie kursu powoduje, iż Szkoła przez cały semestr ma niewielką szansę uzupełnienia uczestników w grupie i co za tym idzie uzyskania rentowności kursów. Według deklaracji LEVEL daje Klientom możliwość wpłaty w ratach bez określenia terminów i wysokości rat. Mając na uwadze trudną sytuację finansową Konsumenta zaznaczają jedynie, iż całość opłaty za kurs musi zostać zamknięta na dwa tygodnie przed zakończeniem kursu, co i tak nie jest przez Klientów rzetelnie respektowane. Jak deklaruje LEVEL, nie wystąpił żaden przypadek wykreślenia uczestnika z listy z powodu braku wpłaty. Dlatego też w opinii LEVEL zarzucenie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów jest bezzasadne.

Organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 23a) ust. 2 ustawy antymonopolowej, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, naruszenie obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji godzące w zbiorowe interesy konsumentów.

Wzorce umowne wykorzystywane przy zawieraniu umów z konsumentami mogą być poddane kontroli abstrakcyjnej. Kontroli abstrakcyjnej wzorca jako takiego (art. 479³⁶ – 479⁴⁵ K.p.c.) dokonuje się niezależnie od tego, czy wzorzec był, czy też nie był zastosowany w konkretnej umowie. Kontrola taka obejmuje klauzule pojedyncze lub zbiorowe (cały wzorzec lub jego fragment). Oceny postanowień w wypadku kontroli abstrakcyjnej dokonuje Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wyłącznie do kompetencji tego Sądu należy uznanie postanowień wzorców umownych za niedozwolone. Art. 479⁴³ k.p.c. rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w w/w rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego. Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych.

Sąd dokonując oceny postanowienia umownego ocenia określony zapis, i w momencie jego wpisania do rejestru klauzula przestaje być postanowieniem konkretnego wzorca umownego, a staje się samodzielnie funkcjonującą zasadą, która została zakwestionowana. Ze względu na rozszerzoną skuteczność klauzul (art. 479⁴³ K.p.c), spełniają one funkcję podobną do przepisów prawa. Tak więc, dokonując oceny treści postanowień umownych wykorzystywanych przez przedsiębiorców we wzorcach umownych należy wykorzystywać reguły interpretacji wykształcone w nauce prawa i praktyce orzeczniczej (wykładnia językowa, systemowa, funkcjonalna i inna). Stąd też, niedozwolone będą takie postanowienia

umów, które mieszczą się w „hipotezie” klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię. Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej.

LEVEL, co potwierdza Regulamin Szkoły Języków Obcych „LEVEL” załączony do pisma z dnia 22.08.2003r. (Karta nr 10), do którego inkorporowano kwestionowaną klauzulę, stosuje w tymże Regulaminie postanowienie wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone:

„Po rozpoczęciu kursu lub zamknięciu list Szkoła nie zwraca opłat bez względu na przyczynę rezygnacji.”

Postanowienie wskazane powyżej zostało uznane za niedozwolone wyrokiem z dnia 24 czerwca 2003r. Sygn. akt XVII Amc 34/01 przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a następnie wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych w dniu 1 sierpnia 2003r. w sprawie z powództwa Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeciwko „The American Academy of English” Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach. Sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu:

„Płatność za kurs: po dokonaniu wpłaty pieniądze nie ulegają zwrotowi”.

Sąd dokonując oceny przedmiotowego postanowienia stanął na stanowisku, iż generalna zasada niezwracania stronie umowy ceny pomimo niekorzystania z przedmiotu umowy jest sprzeczna z dobrymi obyczajami oraz rażąco narusza interes konsumenta. Słuchacz bowiem nie może zostać całkowicie pozbawiony możliwości rezygnowania z uczestnictwa w kursie. Brak możliwości otrzymania wpłaconych pieniędzy jest nieadekwatny do ochrony kupca przed pochopnością decyzji i działań konsumenta. Takie postanowienie narusza zdaniem Sądu, zasady współżycia społecznego takie jak: zaufanie stron, życzliwość, uczciwość. Taki wzorzec umowny koliduje również z dobrymi obyczajami kupieckimi, które nie przewidują właśnie zachowań takich jak: nadmierna chęć zysku czy wyzysk. W opinii Sądu, ustawodawca umieścił postanowienie odpowiadające zakazanemu postanowieniu umownemu w katalogu niedozwolonych postanowień w art. 385(3) pkt 12 i 13 k.c. Stanowisko Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zostało uznane za słuszne przez Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział Cywilny, który w wyroku z dnia 24 czerwca 2003r. Sygn. akt I ACa 1672/02 stwierdził, iż w/w postanowienie stanowi niedozwolone postanowienie umowne w rozumieniu art. 385(1) § 1 k.c., gdyż wprost wynika to z art. 385(3) pkt 12 k.c. Art. 385(3) pkt 12 k.c. określa, iż wyłączenie obowiązku zwrotu konsumentowi uiszczonych zapłaty za świadczenie niespełnione w całości lub części, jeżeli konsument rezygnuje z zawarcia umowy lub jej wykonania w razie wątpliwości jest niedozwolonym postanowieniem umowy. Dodatkowo Sąd Apelacyjny w pełni podzielił stanowisko Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, iż postanowienie w rażący sposób narusza interes konsumenta przez naruszenie zasady równorzędności stron, zasady ekwiwalentności świadczeń.

Postanowienie wskazane powyżej zostało również uznane za niedozwolone wyrokiem z dnia 27 czerwca 2003r. Sygn. akt XVII Amc 50/01 przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a następnie wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych w dniu 14 sierpnia 2003r. w sprawie z powództwa Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeciwko Międzynarodowej Korporacji Gospodarczej „InCo” Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach. Sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu:

„Wstępujący, który odstępuje od umowy przed utworzeniem grupy, traci opłatę wstępną”.

Sąd uznał, iż przedmiotowe postanowienie jest sprzeczne z art. 385(3) pkt 12 i 13 k.c. Przepisy te uznają za niedozwolone postanowienia wzorca umowy, które wyłączają obowiązek zwrotu konsumentowi uiszczonych zapłaty za świadczenie nie spełnione w całości lub części, jeżeli konsument rezygnuje z zawarcia umowy lub jej wykonania, lub też przewidują utratę prawa żądania zwrotu świadczenia konsumenta spełnionego wcześniej niż świadczenie kontrahenta, gdy strony wypowiadają, rozwiązują lub odstępują od umowy.

Ponieważ opłata wstępna jest świadczeniem spełnionym przez konsumenta przed wykonaniem umowy przez przedsiębiorcę, jako przesłankę uznania postanowienia za niedozwolone Sąd wskazał brak ekwiwalentu świadczenia na rzecz konsumenta, które byłoby spełnione przed odstąpieniem od umowy. Powyższy zapis wyłącza zatem obowiązek zwrotu konsumentowi uiszczonej zapłaty za świadczenie nie spełnione i dodatkowo przewiduje utratę prawa żądania jego zwrotu.

Biorąc pod uwagę powyższą wykładnię, można przyjąć, iż zacytowane postanowienia w swej treści są tożsame. Wszystkie one są sprzeczne z art. 385(3) pkt 12 i 13 k.c. Przepisy te uznają za niedozwolone postanowienia wzorca umowy, które wyłączają obowiązek zwrotu konsumentowi uiszczonej zapłaty za świadczenie nie spełnione w całości lub części, jeżeli konsument zrezygnuje z zawarcia umowy lub jej wykonania, lub też przewidują utratę prawa żądania zwrotu świadczenia konsumenta spełnionego wcześniej niż świadczenie kontrahenta, gdy strony wypowiedają, rozwiązują lub odstępują od umowy.

Opłaty, które Konsument wnosi na rzecz przedsiębiorcy są wynagrodzeniem ponoszonym w związku z uczęszczaniem na zajęcia z języka obcego zorganizowane przez LEVEL. Tak więc dzięki wnoszonym opłatom, Konsument ma prawo do uczestniczenia w zorganizowanych przez LEVEL zajęciach. Można stąd wnioskować, iż LEVEL przysługują środki pieniężne odpowiadające wartości świadczonych usług. Natomiast kwestionowany zapis mówi, iż po rozpoczęciu kursu lub zamknięciu list wniesione opłaty nie podlegają zwrotowi, bez względu na powód rezygnacji. Tak więc kwestionowany zapis umożliwia LEVEL zatrzymanie opłat, które zostały wpłacone z tytułu zorganizowania zajęć językowych, nawet, gdy Konsument zrezygnował z korzystania z usług LEVEL po rozpoczęciu kursu lub zamknięciu list, a więc zatrzymania środków, którym nie odpowiada ekwiwalent świadczenia na rzecz konsumenta. LEVEL może zatrzymać wpłacone wcześniej środki, nawet, gdy nie zostało spełnione świadczenie w części lub całości na rzecz Konsumenta.

Tak więc, biorąc pod uwagę powyższe uzasadnienie, należy przyjąć, iż w/w postanowienia różnią się tylko podmiotowo, a wszelkie inne różnice nie mają wpływu na sposób zachowania przedsiębiorcy. W/w zapisy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone w powołanych wyrokach, gdyż jako postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie, kształtowały jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy.

Zgodnie z art. 23a) ust. 1 ustawy antymonopolowej przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działania przedsiębiorcy. Przedmiotem niniejszego postępowania było dokonanie oceny, czy przedsiębiorca stosuje niedozwolone postanowienia umowne, których wykorzystywanie w obrocie z konsumentami jest zabronione. Przez stosowanie niedozwolonych postanowień umownych rozumieć należy realizowanie zawartej umowy w oparciu o zakazane postanowienia, tak więc realizację umowy w sposób zakazany. Jak wykazano powyżej, przedsiębiorca naruszył prawo poprzez stosowanie zakazanych postanowień wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych.

Posługiwanie się postanowieniem, które zostało wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, po uznaniu go przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone jest zakazane z mocy prawa. Art. 479⁴³ k.p.c. rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umownego za niedozwolone na osoby trzecie. Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do rejestru postanowień wzorca umowy uznanych za niedozwolone, prowadzonego przez organ antymonopolowy. Konsekwencją umieszczenia postanowienia klauzuli umownej w rejestrze jest to, że posłużenie się nią będzie miało skutek wprowadzenia do umowy elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego Wpis do rejestru oznacza zatem, że od tej chwili klauzula taka jest zakazana we wszystkich wzorcach umów. Stosowanie klauzuli wpisanych do rejestru jest wykroczeniem, zagrożonym karą grzywny. Dodatkowo zgodnie z art. 58 § 1 i 3 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą

albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba, że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustaw. Jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba, że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana. Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i organy państwowe, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Sąd orzekając co do postanowienia, iż jest to niedozwolone postanowienie umowne stwierdza, iż kształtuje ono prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, równocześnie rażąco naruszając jego interesy. Zgodnie z art. 385¹ § 1 k.c. przez niedozwolone postanowienie umowne uważa się, postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie, które kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy. Biorąc pod uwagę powyższą wykładnię, można stwierdzić, iż praktyki polegające na generalnej zasadzie nie zwracanie wniesionych środków, które nie mają później ekwiwalentu w świadczonych usługach, narusza zbiorowy interes konsumentów.

W świetle powyższego, należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie został naruszony zbiorowy interes konsumentów i tym samym zasadne było podjęcie działań przewidzianych w ustawie dla zapewnienia ochrony konsumentów.

Wobec powyższego orzeka się jak w pkt I sentencji.

Zgodnie z art. 23c ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w decyzji, Prezes Urzędu może określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w celu zapewnienia wykonania nakazu. Środkiem usunięcia praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w celu wykonania nakazu określonego w pkt I sentencji niniejszej decyzji, należy uznać zaniechanie stosowania niedozwolonego postanowienia umownego, tj. pkt 7 Regulaminu zacytowanego w pkt I sentencji:

„Po rozpoczęciu kursu lub zamknięciu list Szkoła nie zwraca opłat bez względu na przyczynę rezygnacji.”

poprzez zaprzestanie wykorzystywania treści przedmiotowego postanowienia w Regulaminie Szkoły Języków Obcych „LEVEL” począwszy od dnia po dacie otrzymania niniejszej decyzji.

Wobec powyższego orzeka się jak w pkt II sentencji.

Art. 100e) ustawy antymonopolowej, umożliwia Prezesowi Urzędu nadanie decyzji w całości lub w części rygoru natychmiastowej wykonalności, jeżeli wymaga tego ważny interes konsumentów. W przedmiotowym przypadku ważny interes konsumentów upatruje się w interesie ekonomicznym konsumenta. Regulamin, którego postanowienia poddano kontroli ma za zadanie uregulować relacje pomiędzy przedsiębiorcą, oraz konsumentem, który zamierza korzystać z kursu nauki języka. Kwestionowane postanowienie dotyczy wyłączenia możliwości dokonania zwrotu za świadczenie nie spełnione w całości lub części, jeżeli konsument zrezygnuje z jego wykonania, a także gdyż wyłącza obowiązek zwrotu świadczenia konsumenta spełnionego wcześniej niż świadczenie przedsiębiorcy. Tak więc przedsiębiorca może zatrzymać środki, którym nie odpowiadać ekwiwalent świadczenia przedsiębiorcy na rzecz konsumenta.

Z uwagi na przedmiotowe zagrożenie interesu ekonomicznego konsumentów, nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, jest uzasadnione.

Wobec powyższego orzeka się jak w pkt III sentencji.

Na podstawie art. 72 ustawy antymonopolowej, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca lub związek przedsiębiorców, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 75 ustawy antymonopolowej, organ

antymonopolowy rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Postępowanie przeciwko LEVEL w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, zostało wszczęte z urzędu. Na podstawie ustaleń dokonanych w trakcie postępowania organ antymonopolowy w punkcie I decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy antymonopolowej. Kosztami niniejszego postępowania dla organu antymonopolowego, są wydatki w wysokości 25 zł związane z korespondencją pomiędzy organem antymonopolowym a przedsiębiorcą. W związku z powyższym organ antymonopolowy postanowił obciążyć LEVEL kosztami postępowania w wysokości 25 zł (słownie złotych: dwadzieścia pięć).

Wobec powyższego orzeka się jak w punkcie IV sentencji decyzji.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Na postanowienie zawarte w punkcie IV niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy antymonopolowej w związku z art. 479²⁸ § 1 pkt 2 k.p.c. przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy antymonopolowej w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

Dyrektor Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach
Alicja Kral